

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 24 września 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – XC, YB, ZA

(Sprawa C-234/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Zasady prawa Unii – Lojalna współpraca – Autonomia proceduralna – Zasady równowagi i skuteczności – Ustawodawstwo przewidujące środek zaskarżenia umożliwiający wznowienie postępowania karnego w przypadku naruszenia europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności – Obowiązek rozszerzenia tego postępowania na przypadki domniemanego naruszenia praw podstawowych ustanowionych w prawie Unii – Brak)

(2019/C 4/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: XC, YB, ZA

Przy udziale: Generalprokuratur

Sentencja

Prawo Unii, a w szczególności zasady równowagi i skuteczności, należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązuje ono sądu krajowego do rozszerzenia środka zaskarżenia przewidzianego w prawie krajowym – umożliwiającego wznowienie zakończonego prawomocnym orzeczeniem krajowym postępowania karnego wyłącznie w przypadku naruszenia europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, podpisanej w Rzymie w dniu 4 listopada 1950 r. lub jednego z jej protokołów – na naruszenia prawa Unii, w szczególności na naruszenia prawa podstawowego zagwarantowanego w art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w art. 54 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między rządami państw Unii Europejskiej, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach, podpisanej w Schengen (Luksemburg) w dniu 19 czerwca 1990 r., która weszła w życie dnia 26 marca 1995 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 25 października 2018 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias – Grecja) – Anodiki Services EPE / GNA, O Evangelismos – Ofthalmiatreio Athinon – Polykliniki, Geniko Oγκologiko Nosokomeio Kifisias – (GONK) „Oi Agioi Anargyroi”

(Sprawa C-260/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 10 lit. g) – Wyłączenia z zakresu stosowania – Umowy o pracę – Pojęcie – Decyzje szpitali publicznych o zawarciu umów o pracę na czas określony w celu zaspokojenia potrzeb z zakresu gastronomii, dostarczania posiłków i sprzątnięcia – Dyrektywa 89/665/EWG – Artykuł 1 – Prawo do wniesienia środka prawnego

(2019/C 4/04)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Anodiki Services EPE

Strona pozwana: GNA O Evangelismos – Ophthalmiatreio Athinon – Polykliniki, Geniko Oγκολογικο Νοσοκομείο Kifisias – (GONK) „Oi Agioi Anargyroi”

przy udziale: Arianthi Ilia EPE, Fasma AE, Mega Sprint Guard AE, ICM – International Cleaning Methods AE, Myservices Security and Facility AE, Kleenway OE, GEN – KA AE, Geniko Nosokomeio Athinon „Georgios Gennimatas”, Ipirotiki Facility Services AE

Sentencja

- 1) Artykuł 10 lit. g) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, zmienionej rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2015/2170 z dnia 24 listopada 2015 r., należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „umów o pracę”, o którym mowa w tym przepisie, obejmuje umowy o pracę takie jak te będące przedmiotem postępowania głównego, a mianowicie indywidualne umowy o pracę na czas określony zawierane z wybranymi kandydatami na podstawie obiektywnych kryteriów, takich jak okres pozostawania bez pracy, wcześniejsze doświadczenie oraz liczba niepełnoletnich dzieci.
- 2) Przepisy dyrektywy 2014/24, zmienionej rozporządzeniem delegowanym 2015/2170, art. 49 i 56 TFUE, zasady równego traktowania, przejrzystości i proporcjonalności oraz art. 16 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej nie znajdują zastosowania do decyzji organu władzy publicznej o zawarciu umów o pracę, takich jak te będące przedmiotem postępowania głównego, w celu wykonania pewnych zadań związanych ze spoczywającym na nim obowiązkiem działania w interesie publicznym.
- 3) Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy Rady 89/665/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane, zmienionej dyrektywą 2014/23/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2014 r., należy interpretować w ten sposób, że decyzja instytucji zamawiającej o zawarciu z osobami fizycznymi umów o pracę dotyczących świadczenia pewnych usług bez konieczności stosowania procedury udzielania zamówień publicznych zgodnie z dyrektywą 2014/24, zmienioną rozporządzeniem delegowanym 2015/2170, podjęta z tego względu, że – zdaniem rzeczonoj instytucji zamawiającej – umowy te nie są objęte zakresem zastosowania tej dyrektywy, może być przedmiotem skargi wniesionej na podstawie wspomnianego przepisu przez podmiot gospodarczy, który ma uzasadniony interes w tym, by uczestniczyć w realizacji zamówienia publicznego o takim samym przedmiocie jak wspomniane umowy i według którego wchodzi one w zakres stosowania tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 24.7.2017

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 25 października 2018 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Roma – Włochy) – Martina Sciotto / Fondazione Teatro dell'Opera di Roma

(Sprawa C-331/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Polityka społeczna – Dyrektywa 99/70/WE – Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony zawarte przez UNICE, CEEP oraz ETUC – Klauzula 5 – Środki mające na celu zapobiegania nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę na czas określony – Przepisy prawa krajowego wyłączające stosowanie tych środków w sektorze działalności fundacji operowo-symfonicznych)

(2019/C 4/05)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte d'appello di Roma